

Budapest dolgozói meleg szeretettel búcsúztatták az osztrák munkásküldöttséget

Johann Koplenig és Gáspár Sándor beszélt a pályaudvaron

A Budapesti Pártbizottság meghívására fővárosunkba érkezett 1300 tagú osztrák munkásküldöttség vasárnap a kora délutáni órákban elutazott Budapestről. Vendégeink nem egészen két napot töltöttek nálunk — ez idő alatt fővárosi munkáscsaládok látták vendégül őket —, hogy megismerkedjenek a gyárak, üzemek dolgozóinak életével, munkájával.

A rövid idő alatt is szoros barátság szövődött a vendéglátó házigazdák és az osztrák munkásküldöttség tagjai között. Erről tanúskodott az is, hogy

a hazainduló vendégeket jóval több mint ezer budapesti dolgozó kísérte ki a Keleti pályaudvarra.

Ott voltak a búcsúztatásnál Marosán György és Kiss Károly, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, a Központi Bizottság titkárai, Gáspár Sándor, a Politikai Bizottság póttagja, a Budapesti Pártbizottság első titkára Sándor József és Hollai Imre, a Központi Bizottság osztályvezetői, továbbá a Budapesti Pártbizottság és a kerületi pártbizottságok vezető munkatársai.

Az ünnepi díszet öltött pályaudvar csarnokában a delegáció elutazása előtt rögtönzött gyűlést tartottak. A megjelentek hosszan tartó nagy tapsa közben először Johann Koplenig lépett a mikrofonhoz.

— Kedves magyar barátaink! Nagy öröm számunkra, hogy módunk volt néhány napot közöttek tölteni — kezdte beszédét. — Örülünk, hogy megismerhettünk benneteket, munkátok, mindennapi életetek közben megismerkedhettünk a szocialista építés nagyszerű sikereivel. Úgy éreztük, hogy nem vendégségben, hanem családi körben vagyunk. Köszönjük a szívélyes és meleg fogadtatást és köszönjük a feledhetetlen vendégszeretetet.

Az itt töltött néhány nap ismét meggyőzött bennünket arról, hogy az osztrák és a magyar dolgozókat szoros baráti szálak fűzik össze.

Közösek béketörekvéseink, közös az az akaratunk, hogy a világ valamennyi népével barátságban, egyetértésben éljünk.

Johann Koplenig a továbbiakban emlékeztetett arra, hogy a kommunizmus és a szocializmus hatalmas táborra sohasem volt olyan

egységes, mint most, s minden olyan kísérlet, amely a szocializmus diadalmas előrehaladását akarja gátolni, eleve kudarcra van kárhoztatva.

Johann Koplenig ezután hangsúlyozta, hogy

a magyar népnek az ellenforradalom felett aratott győzelme, s a reakció veresége Ausztria dolgozóit is segíti harcukban.

Még nagyobb erővel, még szenvedélyesebben szállunk majd szembe azokkal, akik újra és újra megkísérlik, hogy éket verjenek az osztrák és a magyar nép közé, akik arra törekszenek, hogy letérítsék országunkat a semleges útjáról és Ausztriából támaszpont legyen szocialista szomszédai ellen. Bátran mondhatom, az osztrák nép túlnyomó többségének véleményét fejezem ki: nem lehet visszatérni a hidegháború sötét napjaihoz!

A népek békéjéhez és biztonságához csak egyetlen út vezet, az, amelyet a Szovjetunió mutat. Előre az általános és teljes leszerelésért, a békés egymás mellett élésért! Vállvetve küzdjünk azért, hogy barátság uralkodjék a népek között, jó együttműködés, egyetértés legyen az osztrák és a magyar nép között — fejezte be viharos taps közben beszédét Ausztria Kommunista Pártjának elnöke.

Ezután Gáspár Sándor búcsúzott a vendégektől.

— Azt hiszem, Budapest minden dolgozója, valamennyi vendéglátó nevében mondhatom: örömmel, szeretettel fogadtuk önöket, osztrák barátaink és hozzátehetem, hogy nem tekintettük „hivatalos” vendégeknek önöket. Ugy gondoljuk, az egyszerű vendégeskedésnél mégis több volt ez a látogatás azért is, mert saját szemükkel győződhetek meg ar-

ról, ellenőrizhették, hogyan sáfárkodnak a magyar munkások a hatalommal.

Láthatták, hogy nálunk, Budapesten bizony a kerítések nincsenek kolbászból. Találkozhattak a régi kapitalista rendszer még meglevő maradványaival, de meggyőződhetek arról, hogy a budapesti üzemek, gyárak, hivatalok, intézmények dolgozói bízva, lelkesen munkálkodnak, egyre szebb életet teremtenek maguknak, s eredményesen építik szocialista hazájukat.

Gáspár elvtárs ezután nagy helyeslés és taps közben jegyezte meg: azzal nem sokat törődünk, hogy a reakciós osztrák körök, a jobboldali sajtó hogyan vélekedik a magyar munkáshatalomról, azt azonban

fontosnak tartjuk, hogy minél több becsületes osztrák munkás, dolgozó ember ismerje meg az igazságot hazánkról, népünk életéről.

Befejezésül a következőket mondotta:

— Azt kérjük önöktől, hogy ha hazamennek, ne szépiítsenek semmit, mondják el, mit láttak, mit tapasztaltak Budapesten. Gondoljanak olyan szeretettel vissza az itt eltöltött rövid időre, amilyen szeretettel és szívesen fogadták Budapest dolgozóit az osztrák munkásküldöttséget.

A beszédek elhangzása után percekig zúgott a taps, az éljenzés, majd osztrák vendégeink és budapesti házigazdák ajkáról felcsendült az Internacionálé. Német és magyar szavak keveredtek, itt is, ott is sűrűn hangzott fel: „Viszontlátásra, barátaink!” „Auf Wiedersehen!”

Két óra után néhány perccel gördült ki a hosszú szerelvény a pályaudvarról vendégeinkkel, akik zászlókkal, kendőkkel intgetve vettek búcsút fővárosunktól.

A küldöttség megkoszorúzta a Köztársaság téri emléktáblát

Az osztrák munkásküldöttség vasárnap délelőtt megkoszorúzta az ellenforradalom mártírjainak Köztársaság téri emléktábláját. Az ünnepségen több száz osztrák vendéggel együtt részt vettek a vendéglátó budapesti munkáscsaládok is. Ott volt Marosán György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Kiss Dezső, a Budapesti Pártbizottság másodtitkára, Cservenka

Ferencné, Csikesz Józsefné és Kelen Béla, a pártbizottság titkárai.

Az osztrák kommunisták nevében Johann Koplenig, Ausztria Kommunista Pártja Központi Bizottságának elnöke és Rudolf Richter, Ausztria Kommunista Pártja Központi Bizottságának titkára helyezett el koszorút az emléktábla alatt. A kegyeletes ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget. (MTI)

A hazánkban járt osztrák vendégek nyilatkozata budapesti látogatásukról

A Volksstimme első oldalán terjedelmes tudósítást közöl 1300 osztrák kommunista kétnapos budapesti látogatásáról. A lap tudósítója szerint a Bécsbe visszatért osztrák vendégek egyhangúlag így vélekednek: „Minden várakozást felülmúló nagy élmény volt a budapesti látogatás.”

Nemcsak a szívélyes, baráti és meghatóan figyelmes fogadtatás ragadta magával a hétvégi utazás résztvevőit. Arról is meggyőződ-

tek, hogy szemérszedett hazugság és rágalom mindaz, amellyel az uszító hidegháborús nyugati sajtó Magyarországot illetően az olvasókat félrevezeti.

A Volksstimme tudósítója azzal fejezi be cikkét, hogy idézi egy osztrák vendég szavait, aki, miután hazatért Bécsbe, magyarországi benyomásait így foglalta össze: „Most még jobban tudom, mennyire érdemes a szocializmusért küzdeni...” (MTI)

Osztályozás

Tárgy: 331.88

Hely:

Idő: 1960

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Közp. nyomt. XX. c.